YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

28 päivänä helmikuuta 2008 *

Asiassa C-446/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 13.10.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.10.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

A. G. Winkel

vastaan

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh ja P. Lindh (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: Y. Bot,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Winkel, edustajanaan Winkel,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster ja C. M. Wissels,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja A.-L. During,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään F. Erlbacher ja M. van Heezik,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.12.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (EYVL L 160, s. 21), sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1512/2001 (EYVL L 201, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1254/1999) 3 artiklan f alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Winkel ja vastaajana Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (maatalous-, luonto- ja elintarvikeministeri, jäljempänä maatalousministeri) ja jossa on kyse siitä, että tämä viimeksi mainittu epäsi Winkeliltä emolehmäpalkkion tietyistä lehmistä, koska nämä lehmät eivät täyttäneet kansallisessa lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

Asetus N:o 1254/1999

3 Asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f ja g alakohdassa määritellään käsitteet ”emolehmä” ja ”hieho” seuraavalla tavalla:

”f) ’emolehmällä’ tarkoitetaan lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa,

g) ’hieholla’ tarkoitetaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaeläintä.”

4 Asetuksen N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja viidennessä alakohdassa ja 3 ja 7 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Emolehmäpalkkio myönnetään tuottajalle

– –

jos tämä pitää emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

– –

Se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, todetaan – – palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi erityisesti edunsaajan tuottajakohtaisesta viitemäärästä,

joka määritellään maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 [EYVL L 160, s. 48] 16 artiklan 3 kohdassa, sekä keskimääräisestä maitotuotoksesta.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 7 artiklassa määritellyillä tuottajakohtaisilla enimmäismäärillä.

– –

7. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 3 artiklassa tarkoitetusta emolehmän määrittelystä ja vahvistaa keskimääräisen maitotuotoksen 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

Asetus (EY) N:o 2342/1999

5 Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28.10.1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 (EYVL L 281, s. 30; jäljempänä soveltamisasetus) 14 artiklassa täsmennetään "lihakarjarotua olevien lehmien" käsitettä seuraavalla tavalla:

"Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdassa – – tarkoitettuun lihakarjarotuun kuuluvina ei pidetä tämän asetuksen liitteessä I ilmoitettuihin rotuihin kuuluvia lehmiä."

6 Tämän asetuksen 45 artiklan sanamuodon mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi.

Asetus (EY) N:o 2419/2001

7 Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11) 38 artiklassa säädetään haettuihin tukiin sovellettavista vähennyksistä tai jopa poissulkemisista, kun tarkastuksista käy ilmi, että tukihakemuksessa on sääntöjenvastaisuuksia.

8 Tämän asetuksen 41 artiklassa tarjotaan kuitenkin mahdollisuus ottaa huomioon sellaisten luonnonolosuhteiden vaikutus kuten eläimen kuolema taudin vuoksi tai onnettomuudessa, josta tuottajaa ei voida pitää vastuullisena. Kyseisen asetuksen 48 artiklassa säädetään lisäksi ylivoimaisten esteiden ja poikkeuksellisten olosuhteiden huomioon ottamisesta.

Kansallinen säännöstö

9 Yhteisön eläinpalkkioista annetun asetuksen (Regeling dierlijke EG-premies), sellaisena kuin se on muutettuna 30.7.2002 tehdyllä päätöksellä (Stcrt. 2002, nro 143, s. 10; jäljempänä alankomaalainen asetus), 1 §:n p kohdassa määritellään ”emolehmän” käsite samaa sanamuotoa käyttäen kuin asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdassa.

10 Alankomaalaisen asetuksen 6 §:n 1 momentin d kohdan, sellaisena kuin sitä sovellettiin 2.6.2003 saakka, sanamuodon mukaan palkkio myönnetään tuottajille ainoastaan, jos emolehmä on poikinut kyseisenä vuonna vähintään kerran ja jos sen vasikka on pysynyt kyseisessä karjassa vähintään neljä kuukautta syntymästään.

11 Alankomaalaisen asetuksen 6 §:n 1 momentin d kohtaa muutettiin 2.6.2003 alkaen seuraavalla tavalla:

”Palkkio myönnetään tuottajalle ainoastaan sellaisten emolehmien pitämisestä, jotka ovat poikineet vähintään kerran sellaisen ajanjakson kuluessa, joka alkaa 20 kuukautta ennen kyseisen hakemusajanjakson alkamista ja päättyy 4 kuukauden kuluttua hakemusajanjakson alkamisesta ja joiden vasikoita ei ole viety pois kyseisestä karjasta neljän kuukauden kuluessa niiden syntymästä.”

Pääasian tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Winkel haki palkkioita seitsemän emolehmän pitämisestä vuosien 2002 ja 2003 osalta.

13 Vuoden 2002 osalta maatalousministeri hyväksyi ensin Winkelin hakemuksen ja maksoi hänelle noin 1 300 euron suuruisen palkkion, mutta muutti tämän jälkeen päätöstään ja vaati tämän summan palauttamista, koska kyseessä olevista lehmistä neljä ei ollut imettänyt vasikoitaan vähintään neljän kuukauden ajan näiden syntymän jälkeen. Maatalousministeri katsoi myös, että asetuksen N:o 2419/2001 38 artiklan

perusteella Winkelille ei kuulunut maksaa lähes 900 euron suuruista tulotukea vuosien 2003 ja 2005 välisenä aikana maksettavista tuista.

14 Vuoden 2003 osalta maatalousministeri myönsi Winkelille noin 1 100 euron suuruisen palkkion, joka vastaa kuutta emolehmää. Palkkio evättiin yhden lehmän osalta, koska se ei ollut imettänyt vasikkaansa neljän kuukauden ajan vasikan syntymän jälkeen.

15 Winkel esitti oikaisuvaatimukset vuoden 2002 palkkion palauttamista koskevasta vaatimuksesta ja päätöksestä, jonka mukaan tältä samalta vuodelta ei myönnetä tulotukea, sekä päätöksestä, jolla hylättiin hänen palkkiohakemuksensa yhden lehmän pitämisestä vuonna 2003. Maatalousministeri hylkäsi nämä oikaisuvaatimukset 26.10.2004 päivätyllä päätöksellä, josta Winkel nosti College van Beroep voor het bedrijfslevenissä kanteen.

16 Kyseinen tuomioistuin mainitsee, että maatalousministeri esitti sille kaksi asiakirjaa. Ensimmäinen asiakirja on komission maatalouden pääosaston 16.12.1999 antamat tulkitsevat huomautukset, joissa komissio toteaa, että poikkeustapauksia lukuun ottamatta emolehmistä syntyneet vasikat on pidettävä emänsä luona.

17 Toinen asiakirja on saman pääosaston 3.6.2002 päivätty kertomus, josta käy ilmi, että Alankomaiden viranomaiset suorittivat tarkastuksia komission yksiköiden tarkastuksen jälkeen. Tässä asiakirjassa todetaan, että lähes 25 prosenttia vuonna 2000 lihantuotantoa varten tarkoitetussa karjassa syntyneistä vasikoista oli viety pois tilalta neljän kuukauden kuluessa syntymästä. Komission yksiköt täsmentävät, että tiettyjä perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta jokaisen vasikan olisi jäätävä emänsä luokse keskimäärin neljän kuukauden ajaksi, jotta emolehmäpalkkio voidaan myöntää.

18 Kansallinen tuomioistuin pohtii kuitenkin, asettaako jäsenvaltio yhteisön lainsäädännön kanssa ristiriidassa olevia edellytyksiä asettaessaan poikimisen tiheyttä ja imettämisen kestoa koskevia edellytyksiä, jotka koskevat yksittäisiä emolehmiä eivätkä koko karjaa.

19 Näissä olosuhteissa College van Beroep voor het bedrijfsleven päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko sellainen sääntely, jossa emolehmäpalkkio-oikeuden saamista varten edellytetään tavallisten karjankasvatuskäytäntöjen perusteella, että pidetty lehmä on poikinut vähintään kerran sellaisen ajanjakson kuluessa, joka alkaa 20 kuukautta ennen kyseisen hakemusajanjakson alkamista ja päättyy 4 kuukauden kuluttua hakemusajanjakson alkamisesta, ja että vasikkaa ei ole viety pois kyseisestä karjasta neljän kuukauden kuluessa syntymästä, yhteensopiva asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3 artiklan johdantokappaleen ja f alakohdan kanssa?

2) Minkä kriteereiden mukaan on siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus, määritettävä, pidetäänkö karjaa vasikoiden kasvattamiseksi lihantuotantotarkoitusta varten sekä mitkä lehmät kuuluvat tähän karjaan?”

Ensimmäinen kysymys

Alustavat huomautukset

20 Asiakirja-aineistosta käy ilmi, että edellytykset, joita Alankomaissa sovelletaan emolehmäpalkkion myöntämiselle, koskevat yhtäältä poikimisen tiheyttä ja toisaalta imetyksen kestoa.

21 Poikimisen tiheyttä koskeva edellytys muuttui sen ajanjakson aikana, jota Winkelin valitus koskee. Lehmien, joita varten palkkiota haettiin, piti 2.6.2003 asti poikia vähintään kerran kyseessä olevan vuoden aikana, jotta ne voitiin luokitella emolehmiksi. Sen sijaan 2.6.2003 alkaen riitti, että kyseiset lehmät poikivat kerran tietyn kahden vuoden mittaisen jakson aikana.

22 Imetyksen kestoa koskeva edellytys ei sen sijaan muuttunut, ja sen mukaan vasikan on jäätävä emänsä luokse neljän kuukauden ajaksi sen syntymän jälkeen.

23 Ensimmäinen kysymys on siis ymmärrettävä siten, että siinä halutaan tietää, onko asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdan kanssa ristiriidassa kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan emolehmäpalkkiota koskevalle oikeudelle tavallisten karjankasvatuskäytäntöjen mukaisia edellytyksiä, jotka koskevat yhtäältä tiettyä poikimisen tiheyttä ja joiden mukaan toisaalta emän on imetettävä vasikkaa neljän kuukauden ajan sen syntymän jälkeen.

Asianosaisten ja muiden osapuolten huomautukset

24 Winkel ja komissio väittävät, että alankomaalaisessa asetuksessa säädettyjen kaltaiset edellytykset ovat ristiriidassa asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdan kanssa.

25 Winkel katsoo, että tavalliset karjankasvatuskäytännöt, joille nämä edellytykset perustuvat, ovat epäselviä ja vaihtelevia, kuten poikimisen tiheyttä koskevaan edellytykseen tehdystä muutoksesta käy ilmi.

26 Komissio katsoo ensiksi, että tässä 3 artiklan f alakohdassa säädetty määritelmä on tyhjentävä ja että jäsenvaltiot eivät voi lisätä muita edellytyksiä. Lisäksi imettämistä on arvioitava koko karjan tasolla eikä jokaisen lehmän tasolla. Lopuksi komissio katsoo, että alankomaalaisessa asetuksessa asetetuilla edellytyksillä estetään sellaisten poikkeustapauksien huomioon ottaminen, joissa imettämisen kestoa tai poikimisen tiheyttä ei ole voitu noudattaa.

27 Alankomaiden ja Ranskan hallitukset esittävät päinvastaisen kannan.

28 Alankomaiden hallitus toteaa asettaneensa kyseessä olevat edellytykset, muun muassa imetyksen kestoa koskevan edellytyksen, ottaakseen huomioon komission yksiköiden arvostelut, jotka ne esittivät toteuttamansa tarkastuksen seurauksena. Lisäksi tämä hallitus katsoo, että asetuksen N:o 2419/2001 säännösten mukaisesti imetystä koskeva edellytys ei millään tavoin aseta estettä sellaisten poikkeustapausten huomioon ottamiselle kuten hätäteurastus, joka merkitsee vasikan vieroittamista onnettomuuden johdosta.

29 Ranskan hallitus katsoo, että koska yhteisön tasolla ei ole annettu täsmennyksiä, jäsenvaltioille kuuluu määritellä yhteisön lainsäädännössä asetettuja tavoitteita noudattaen sellaisen lehmän käsite, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa. Ranskan hallituksen mukaan alankomaalaisessa asetuksessa säädetyt edellytykset ovat täysin näiden tavoitteiden mukaiset.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

30 Jotta esitettyyn kysymykseen voidaan vastata, on tarkasteltava asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdan ja 6 artiklan sanamuotoa ja soveltamisasetuksen 14 artiklaa näiden asetusten ja tukien maksamisen valvontaa koskevan asetuksen N:o 2419/2001 tavoitteen valossa.

31 Asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdassa määritellään ”emolehmän” käsite viittaamalla kahteen arviointiperusteeseen. Näistä arviointiperusteista ensimmäisen mukaan lehmän on oltava lihakarjaa, mikä määräytyy sen perusteella, että se kuuluu lihakarjarotuun tai että se on saatu tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä. Toinen arviointiperuste edellyttää, että lehmä kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

32 Tämän asetuksen 6 artiklassa määritellään emolehmäpalkkiota koskevat kelpoisuusedellytykset, ja sen 2 kohdassa säädetään näin ollen, että tuottaja on velvollinen pitämään emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

33 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 47 kohdassa, tämän säännöksen johdosta on tarpeen luonnehtia täsmällisesti, mikä emolehmä on, jotta se voidaan erottaa muista lehmistä, kuten lypsylehmistä tai hiehoista.

34 Tältä osin asetuksen N:o 1254/1999 6 artiklan 7 kohdassa komissiolle annetaan tehtäväksi antaa tässä artiklassa säädetyn palkkiojärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti määritellä tämän asetuksen 3 artiklan f alakohdassa tarkoitettu ”emolehmän” käsite.

35 Komissio täsmensi soveltamisasetuksen 14 artiklassa sen, mitä lehmiä ei pidetä 3 artiklan f alakohdassa tarkoitettuun lihakarjarotuun kuuluvina, mutta se asetti kuitenkin tämän asetuksen 45 artiklassa jäsenvaltioille velvollisuuden toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi.

36 On aiheellista todeta, että tässä 14 artiklassa komissio tyytyy sulkemaan emolehmän käsitteestä pois lehmät, jotka kuuluvat tiettyihin nautarotuihin, täsmentämättä enempää tämän käsitteen rajoja palkkiota koskevien kelpoisuusedellytysten määrittelemistä varten. Erityisesti on todettava, että komissio ei mainitse arviointiperusteita, joiden avulla voidaan katsoa, että lehmä kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

37 Sitä vastoin komissio asettaa jäsenvaltioille tehtäväksi sellaisten toimenpiteiden toteuttamisen, jotka ovat omiaan takaamaan soveltamisasetuksen moitteettoman täytäntöön panemisen. Loppujen lopuksi emolehmien käsitteen määritteleminen tässä tarkoituksessa jää siis jäsenvaltioiden tehtäväksi.

38 Näin ollen on tarkastettava, voivatko jäsenvaltiot viitata tämän käsitteen määrittelemistä varten niiden alueella käytössä oleviin tavanomaisiin karjankasvatuskäytäntöihin.

39 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyistä huomautuksista käy ilmi, että karjankasvatuskäytännöt vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä. Ranskan hallitus väittää, että Ranskassa lihantuotantotarkoituksessa pidettävän vasikan imetyksen vähimmäiskeston arvioidaan olevan neljä viikkoa. Alankomaiden hallitus ja komissio toteavat, että Alankomaissa imetyksen kesto on yleensä neljä kuukautta.

40 Kuten 3.6.2002 päivätystä kertomuksesta, joka mainitaan tämän tuomion 17 kohdassa, käy ilmi, komission maatalouden pääosasto viittasi itse näihin käytäntöihin arvostellakseen Alankomaiden viranomaisia siitä, että ne myönsivät palkkion lehmistä, jotka eivät olleet imettäneet vasikoitaan tämän jäsenvaltion tavallisen käytännön mukaisesti vähintään neljän kuukauden ajan.

41 On katsottava, että koska soveltamisasetuksessa ei määritellä emolehmän käsitettä tarkasti palkkiota koskevien kelpoisuusedellytysten määrittelemiseksi, jäsenvaltiot voivat vapaasti tehdä nämä täsmennykset käyttämällä perusteena niiden alueilla vallitsevia karjankasvatuskäytäntöjä. Se, että edellytyksiä sovelletaan jokaisen lehmän tasolla eikä koko karjan tasolla, vahvistaa selkeydellään oikeusvarmuutta ja helpottaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten harjoittamaa palkkiohakemusten sääntöjenmukaisuuden valvontaa. Tällainen soveltaminen ei siis lähtökohtaisesti ole ristiriidassa asetuksen N:o 1254/1999, asetuksen N:o 2419/2001 eikä soveltamisasetuksen kanssa.

42 On kuitenkin tarkastettava, että alankomaalaisella asetuksella käyttöön otettujen edellytysten kaltaisilla edellytyksillä noudatetaan näiden asetusten tavoitteita.

43 Siltä osin kuin on kyse edellytyksestä, jonka mukaan poikimisen on tapahduttava tietyn ajan kuluessa, on todettava, että tällä edellytyksellä pyritään varmistamaan, että lehmät, joita varten palkkio voidaan maksaa, osallistuvat vasikankasvatukseen tarkoitetun karjan ylläpitoon, mikä on lihantuotannolle välttämätön edellytys asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdan mukaisesti.

44 Sen edellytyksen osalta, jonka mukaan imetyksen vähimmäiskeston takaamiseksi vasikoiden on pysyttävä karjassa, on todettava, että sen tarkoitus on varmistaa, että kyseessä on liha- eikä lypsykarja. Kuten Ranskan hallitus on väittänyt, toisin kuin silloin, kun on kyse lihakarjaan kuuluvista emolehmistä, lypsykarjassa vasikat erotetaan yleensä emistään ja myydään heti niiden syntymän jälkeen maidontuotannon tehostamiseksi.

45 Tästä seuraa, että poikimisen tiheyttä ja imetyksen kestoa koskevat edellytykset, jotka perustuvat pääasiassa kyseessä olevien kaltaisiin jäsenvaltion tavallisiin käytäntöihin, mahdollistavat emolehmän käsitteen täsmentämisen palkkiota koskevien kelpoisuusedellytysten määrittelemistä varten ja sen valvomista varten, että palkkiohakemukset koskevat palkkiokelpoisia eläimiä asetuksen N:o 1254/1999, soveltamisasetuksen ja asetuksen N:o 2419/2001 tavoitteita noudattaen.

46 Se, että jäsenvaltiot ovat ottaneet tällaisia edellytyksiä käyttöön, voi siten olla yhteisön lainsäädännön soveltamista varten hyödyllinen täsmennys ilman, että tämä kuitenkaan on esteenä tässä lainsäädännössä säädettyjen poikkeuksellisten olosuhteiden huomioon ottamiselle.

47 Tältä osin Alankomaiden hallitus on korostanut kirjallisissa huomautuksissaan, että mikään ei ole esteenä sille, että kansalliset viranomaiset poikkeavat muun muassa edellytyksestä, jonka mukaan imetyksen on jatkuttava neljän kuukauden ajan asetuksen N:o 2419/2001 41 artiklassa tarkoitettujen luonnonolosuhteiden vuoksi tai tämän asetuksen 48 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi.

48 Näin ollen komission väite, jonka mukaan tällaisten edellytysten soveltamisen vuoksi on mahdotonta ottaa huomioon sellaisia poikkeuksellisia olosuhteita, kuten vasikan kuolemaa pian sen syntymän jälkeen, ei ole perusteltu.

49 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt toteamukset, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdan kanssa ei ole ristiriidassa kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan emolehmäpalkkiota koskevalle oikeudelle tavallisten karjankasvatuskäytäntöjen mukaisia edellytyksiä, jotka koskevat yhtäältä tiettyä poikimisen tiheyttä ja joiden mukaan toisaalta emän on imetettävä vasikkaa neljän kuukauden ajan sen syntymän jälkeen.

Toinen kysymys

50 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen kysymykseen, joka esitettiin vain siinä tapauksessa, että kyseisen 3 artiklan f alakohdan kanssa on ristiriidassa se, että jäsenvaltio vahvistaa alankomaalaisessa asetuksessa vahvistetun kaltaisia, poikimista ja imetyksen kestoa koskevia edellytyksiä, ei ole tarpeellista vastata.

Oikeudenkäyntikulut

51 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999, sellaisena kuin se on muutettuna 23.7.2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1512/2001, 3 artiklan f alakohdan kanssa ei ole ristiriidassa kansallinen lainsäädäntö, jossa asetetaan emolehmäpalkkiota koskevalle oikeudelle tavallisten karjankasvatuskäytäntöjen mukaisia edellytyksiä, jotka koskevat yhtäältä tiettyä poikimisen tiheyttä ja joiden mukaan toisaalta emän on imetettävä vasikkaa neljän kuukauden ajan sen syntymän jälkeen.

Allekirjoitukset